

Dies irae
Officium defunctorum

Seq.
1.

D

I-es irae, dí-es ílla, Sólvet saéclum in favílla :

Téste Dávid cum Sibýlla. Quántus trémor est futúrus,

Quando jú-dex est ventúrus, Cúncta stricte discussúrus!

Túba mí-rum spár-gens sónum Per sepúlra regi-ónum,

Cóget ómnes ante thrónum. Mors stupé-bit et natú-

ra, Cum resúrget cre-a-túra, Judi-cán-ti responsúra.

Líber scríptus pro-fe-ré-tur, In quo tó-tum continé-tur,

Unde mún-dus judi-cé-tur. Jú-dex ergo cum sedé-bit,

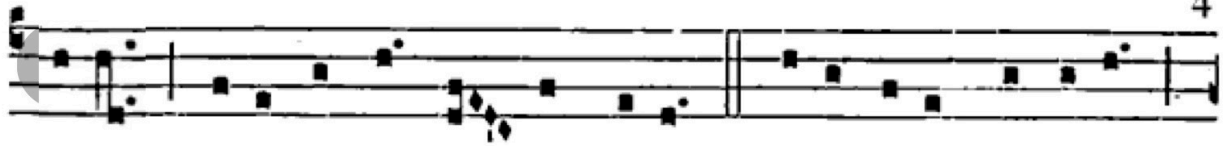
Quí-dquid lá-tet apparé-bit : Nil inúltum remané-bit.

Quid sum mí-ser tunc dictúrus? Quem patró-num roga-tú-
 rus? Cum vix jústus sit secúrus. Rex treméndaе ma-je-
 stá-tis, Qui sal-vándos sálvas gra-tis, Sálva me, fons pi-e-
 tá-tis. Recordá-re Jé-su pí-e, Quod sum cáusa tú-ae
 ví-ae : Ne me pér-das ílla dí-e. Quaérens me, se- dí-
 sti lássus : Redemísti crúcem pássus : Tántus lá-bor non
 sit cássus. Júste júdex ul-ti-ónis, Dó-num fac remissi-ó-
 nis, Ante dí-em ra-ti-ónis. Ingemísco, tamquam
 ré-us : Cúlpa rúbet vúltus mé-us : Suppli-cánti párce

Dé- us. Qui Ma-ri- am absolvísti, Et latró-nem exau-
 dísti, Mí-hi quoque spem dedísti. Préces mé-ae non sunt
 dígnæ : Sed tu bó-nus fac benígne, Ne per-énni crémer
 ígne. Inter óves ló- cum praésta, Et ab haédis me
 sequéstra, Stá-tu-ens in páрте déxtra. Confu-tá-tis ma-
 ledíctis, Flámmis ácribus addíctis, Vóca me cum be-
 nedíctis. Oro súpplex et acclí-nis, Cor contrí-tum qua-
 si cí-nis : Gé-re cúram mé- i fí-nis. Lacrimósa dí- es
 ílla, Qua resúrget ex favílla Judi-cándus hó- mo

ré-us : Hú-ic ergo pár-ce Dé-us. Pí-e Jé-su Dó-mine,

dóna é-is ré-qui-em. A-men.